

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

OLGA EN DE ANDEREN

(Jakov Bogomolov)

toneelspel in vier bedrijven

door

Maksim Gorki

vertaling : Kazimierz Cybulski

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1998
Nr.2529

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens bvba
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens drie weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens bvba worden gestuurd.

Enkele dagen voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

© Toneelfonds J.Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

HANDELENDE PERSONEN:

(3 dames-4 heren-Fig.)

Jákov Sergéjevitsj Bogomólov
Ólga Borísovna, zijn vrouw
Níkon (Vasfljevitsj) Boekéjev, landeigenaar, lijkt op
een toneelspeler, gladgeschoren, lui. (Fig.)
Nína Arkádjevna, ingenieursweduwe
Uncle Jean
Borís (Petróvitsj) Ladýgin, een bemiddelde jongeman
Véra (Pávlovna) Trefílova, nichtje van Boekéjev
Dóenja, kamermeisje (Fig.)
Stoekatsjón, lakei (Fig.)

EERSTE BEDRIJF

(De hofstede van Boekejev. Een grote kamer, waarvan de achterwand gedeeltelijk uit glas bestaat, komt uit op een terras dat ook is beglaasd. In de rechterwand twee deuren naar de kamers van Jakov en Olga, in de linker naar de vertrekken van Boekejev. In de rechterhoek een erker die langs het terras loopt en op de tuin uitziet. In de erker staan brede divans en lage tafeltjes voor koffie en tabak; een nonchalante pretentie van een oosterse stijl. Aan de muren van de grote kamer hangen een groot aantal schilderijen en schetsen, allerlei plankjes met beeldjes, vazen en porselein en tevens allerhande delfstofmonsters. Een overdaad aan van alles en nog wat, maar alles zonder smaak en gevoel neergezet. Meubels van allerlei stijl en snit, veel tenen tuinhuismeubelen. De kamer doet dienst als eetkamer, in het midden staat een grote ovale tafel. In de linkerhoek een schrijftafel.

Het is ochtend, de zon is zojuist opgegaan. Door de ruiten van het terras zijn aan de horizon roodbruine heuvels en in de tuin populieren en cipressen te zien. In een rotanstoel op het terras zit VERA TREFILOVA, gewikkeld in een grijze omslagdoek. Ze staat op, kijkt met haar handen en gezicht tegen het glas gedrukt door de ruiten. Ze gaat links over het terras af. Daarna verschijnt BOGOMOLOV voor de deur van het terras, hij opent de deur en klopt op de deur van de eetkamer. Hij is elegant gekleed, beweegt zich licht en gracieus. Hij heeft een puntbaardje, zijn grote ogen staan nadenkend en lacherig. Wanneer hij met iemand staat te praten, kijkt hij hem altijd recht in het gezicht. Maar over alles wat hij doet hangt iets clownesks, of iets kinderlijks. Uit de rechterdeur komt VERA, zij doet de deur van het slot.)

BOGOMOLOV Dank u. Bent u al op? Of nog steeds op?

VERA Ik ben niet naar bed geweest.

BOGOMOLOV Slapeloosheid? *(Hij trekt zijn handschoenen uit.)*

VERA Ik vond het zonde om zo'n nacht te verslapen. Is Olga Borisovna in de stad gebleven?

BOGOMOLOV Ja, met Boekejev en de anderen.

VERA En u bent te paard? Alleen?
BOGOMOLOV Alleen ja.
VERA Ik zag u door de steppe rijden.
BOGOMOLOV O ja?
VERA Ik heb de hele nacht op het terras gezeten.
BOGOMOLOV Was dat niet koud? Na middernacht is de wind opgestoken. Zeg, zou ik geen koffie kunnen krijgen?
VERA Ik zet wel even. *(loopt snel af)*
BOGOMOLOV Pardon, waarom u? Doenja zal toch wel al op zijn?
VERA *(onzichtbaar)* Ik doe het wel.
BOGOMOLOV *(kijkt haar na, fluit een melodietje. Hij denkt hardop, bezorgd.)* Een heel lief meisje... Het is fijn om 's ochtends zo iemand te ontmoeten... Ze is zelf als de ochtend. *(Hij loopt door de kamer, bekijkt de schilderijen en zingt zachtjes.)* Goede morgen... *(STOEKATSJOV komt op.)*
BOGOMOLOV Stoekatsjov? Wat wilt u?
STOEKATSJOV *(buigt)* Ik wou de kamers doen.
BOGOMOLOV Een streven dat zijn doel waardig is. Veel succes. Bent u getrouwd?
STOEKATSJOV Ik heb niet het geluk, maar ik wil het gauw.
BOGOMOLOV Iedereen die het geluk niet heeft, hunkert ernaar. Loop ik in de weg?
STOEKATSJOV Neemt u me niet kwalijk.
BOGOMOLOV Ik neem u niets kwalijk. *(loopt het terras op)* Schrijft u geen gedichten?
STOEKATSJOV *(grinnkend)* Waarvoor zou ik?
BOGOMOLOV Duidelijk dat u niet schrijft: mensen die gedichten schrijven, vragen niet: waarvoor?
STOEKATSJOV We hadden een kok die gedichten schreef. Hij werd uitgelachen.
BOGOMOLOV Uitgelachen?
STOEKATSJOV En hoe! Tot razernij brachten ze hem. En Nikon Vasiljitsj heeft hem een keer een klap op zijn hoofd gegeven met een stok...

VERA (*brengt koffie op*) Hoort u? Ze komen eraan.

BOGOMOLOV Dank u. U bent erg lief... Maar uw ogen zijn helemaal rood van die doorwaakte nacht, en u ziet bleek...

VERA Ik was me, dan gaat het weg. (*Ze loopt haastig af, onderweg in een spiegel kijkend.*)

STOEKATSJOV (*voorzichtig*) De juffrouw heeft gehuild, daardoor zijn haar ogen... Ik kom door de keuken en daar staat ze bij het raam te huilen.

BOGOMOLOV Meisjes huilen vaak zonder enige reden.

STOEKATSJOV Verveling, dat is het vooral. Ik loop ze tegemoet...

BOGOMOLOV (*roert neuriënd zijn koffie*) Vandaag en morgen...

(OLGA, NINA, BOEKEJEV, LADYGIN en OOM JEAN komen luidruchtig het terras oplopen.)

LADYGIN (*tegen Nina*) Wij sportlui bekijken alles vanuit zuiver fysiek standpunt...

BOEKEJEV Het is net zes uur geweest en het is nu al heet.

OLGA Dat verbeeldt u zich maar.

BOEKEJEV Ik houd niet van het zuiden...

NINA Van wie houdt u wel?

JEAN Dat zegt hij toch niet. Maar ik weet van wie.

BOEKEJEV Jij weet alles, behalve wat je moet weten.

JEAN Weest niet vertoornd, o Jupiter.

OLGA (*tegen haar man*) Ben je al lang thuis?

BOGOMOLOV Enkele aangename minuten.

OLGA Wat heb je gedaan?

BOGOMOLOV Hier? Een praatje gemaakt met Stoe-katsjov. Beslist een verstandig man. En nu drink ik koffie. Wil je ook?

OLGA Melk. Nikon Vasiljevitsj, laat me alstublieft koude melk brengen.

(BOEKEJEV *door rechterdeur af.*)

LADYGIN Koude melk is van gisteren. U moet het warm van de koe drinken.

OLGA Dat is walgelijk. Stoekatsjov, stuur Doenja naar me toe. (*loopt naar haar kamer*)

NINA (*tegen Bogomolov*) Waarom bent u van ons wegge-
lopen, professor?

BOGOMOLOV Hoe zal ik ooit jouw oog ontlopen,
waarheen ontvlied ik jouw gelaat?

NINA Boris Petrovitsj, de professor tutoyeert me!

LADYGIN Mijn gelukwensen.

JEAN Dat is vertrooidheid, verder niets.

LADYGIN (*tegen Jean*) Gaat u zwemmen? Ik ga mee...

NINA U vindt onze frivoliteit vermoeiend, nietwaar?

BOGOMOLOV De aandacht van een dame kan nooit
vermoeiend zijn.

LADYGIN Nou nou. En als ze over de veertig is?

NINA Klapekster! Gaat u zwemmen en stoort ons niet
verder. Ik mag ontzettend graag een gesprek voeren
met Jakov Sergeïtsj. Je komt er nooit achter of hij een
grapje maakt, of in ernst spreekt.

JEAN Ziet het leven, dat is ook...

LADYGIN Laten we gaan, filosofie is niets voor u.

NINA Weet u dat uw echtgenote beestachtig flirt met
Boekejev?

BOGOMOLOV O ja? Beestachtig?

NINA O! Verschrikkelijk!

BOGOMOLOV Voor wie verschrikkelijk? Voor Boeke-
jev?

OLGA (*komt op*) Neem het mij niet kwalijk, maar ik
heb geen zin om me te verkleden. Mag ik zo? Ik drink
mijn melk op en ga naar bed... En jij?

BOGOMOLOV Ik ga zwemmen.

OLGA En hoe staat het met je put?

BOGOMOLOV Dat water komt er. Dat vind ik.

OLGA Moet je zien: drie jaar van zijn leven heeft hij
verdaan met het bestrijden van vochtigheid: hij heeft
een moeras drooggelegd in het gouvernement Rjazán
en nu gaat hij vijf jaar besteden om hier alles vochtig te
maken.

BOGOMOLOV Wacht maar, wanneer Boekejev zijn kuuroord bouwt...

OLGA Het interesseert me totaal niet wat en waar Boekejev gaat bouwen...

NINA U heeft hem anders wel de oren blauw geflirt.

OLGA Hij heeft oren als een poedel, zonder kraakbeen... Net flensjes. Maar... ik houd van flirten.

NINA Jakov Sergeïtsj, is flirten slecht?

BOGOMOLOV Het kan zowel goed als slecht zijn. Het hangt ervan af of een vrouw er goed in is. Als zij haar charmes toont op gracieuze wijze, als ieder woord, iedere beweging en blik mij als man de mysterieuze kracht van de vrouwelijke sekse doet ervaren, dan is het prachtig. Op zulke momenten sta je helemaal gespannen, als een soldaat die voor zijn geliefde leider paradeert. Je voelt je bereid tot grootse daden...

NINA Mijn hemel! Een hele lezing.

OLGA Denkt u dat hij werkelijk in staat is tot een dergelijk gevoel? O nee, hij kan overal interessant over praten, maar voelen... Dat is niet zijn sterkste kant.

BOGOMOLOV Ze is wel complimenteus, hè?

NINA Ik geloof het niet! Woorden komen uit gevoels voort. Gaat u verder, Jakov Sergeïtsj. Zij mag gaan slapen.

OLGA Waarom bied je mij geen koffie aan, waterfitter? Zelf staat hij te drinken, maar...

BOGOMOLOV Maar je wou toch melk...

OLGA Egoïst...

BOGOMOLOV (*komt op*) Het personeel ligt nog steeds te maffen. Ik heb ze allemaal de mantel uitgeveegd, Anne Vasiljevna inclusief. De heer des huizes is allang op de been... Wat zeg ik, hij heeft de hele nacht niet geslapen...

NINA ... onder zware arbeid gebukt...

BOEKEJEV Dacht u dat het makkelijk was het leven te veraangemen?

NINA O, wat klinkt dat triest.

(DOENJA *brengt melk.*)

BOGOMOLOV Nikon Vasiljevitsj, ik zou u vandaag moeten spreken...

BOEKEJEV Over zaken? Dat komt nog wel, we hebben de tijd. Wij tweetjes, mijn waarde vriend, zullen nog van alles en nog wat tot stand brengen...

BOGOMOLOV Er is één gecompliceerde kwestie.

BOEKEJEV (*wegwuiwend*) Honderden zijn er, van die gecompliceerde kwesties. U kunt beter met oom Jean praten als het over de grond en het water gaat.

BOGOMOLOV Akkoord.

NINA (*tegen Boekejev*) Bent u moe?

BOEKEJEV Ja. Al een jaar of vijftien.

NINA Wat heeft u?

BOEKEJEV Ach ja... Moe...

NINA Waarvan?

BOEKEJEV (*loopt het terras op en staart in de verte*) Weet ik niet.

OLGA (*tegen haar man*) Wat sta je te dromen?

BOGOMOLOV Zomaar, niets eigenlijk...

OLGA Waarom ben je bij ons weggegaan?

BOGOMOLOV Die... student intrigeerde me: een ontzettende pessimist.

OLGA Vertel eens over hem.

BOGOMOLOV Maar wanneer ga je dan naar bed?

OLGA Ik wil niet naar bed.

BOGOMOLOV (*met zijn vingers trommelend*) Over die student valt niet veel te vertellen. Ik werd geïntrigeerd door zijn totaal gebrek aan ontwikkeling en zijn ontzettende zelfverzekerdheid.

OLGA Zul je hier water vinden?

BOGOMOLOV Natuurlijk.

OLGA Gauw?

BOGOMOLOV Ik denk van wel!

OLGA En alles komt hier tot leven, niet?

BOGOMOLOV Vanzelfsprekend. Dat is het doel van mijn werk.

OLGA Er komen parken, tuinen...

BOGOMOLOV Onvruchtbare grond bestaat niet, zelfs

de Sahara kun je vrucht laten dragen als je met inzet, met liefde werkt. De aarde is net als de mens, ze vraagt aandacht, liefde. En hoe belangelozter je liefde, des te rijker haar gaven. Kijk maar: wanneer een mens voelt dat hij bemind wordt, hoe dan zijn hart opbloeit in het licht van de liefde! Mensen die verliefd zijn of van iemand houden, zijn altijd vol talenten en puur. Als je van iemand houdt, zelfs al heeft hij geen enkel talent, en hij is in staat je liefde te voelen...

OLGA (*lachend*) Zal ik eens van een talentloze man gaan houden, hè?

BOGOMOLOV (*haar schouders strelend*) Dat heb je al een keer gedaan: van mij.

OLGA (*zucht*) Ach... Jij hebt jammer genoeg wel talenten.

BOGOMOLOV (*lachend*) De manier waarop je dat zegt...

OLGA (*zucht*) Jij bent zo naïef als een kind, maar je hebt talenten.

BOGOMOLOV En dat stemt je droef...

OLGA (*ernstig*) Misschien.

BOGOMOLOV Dat begrijp ik niet...

OLGA Erg jammer. Zeg, heb je gemerkt dat die Boekjev tegen jou uit de hoogte doet?

BOGOMOLOV Jazeker.

OLGA En dat choqueert je niet?

BOGOMOLOV Zo doet bijna iedereen tegen mij... Jij ook, en zelfs die Ladygin.

OLGA Die heeft geen enkel talent, nietwaar? (*kijkt glimlachend naar haar man*)

BOGOMOLOV (*overtuigd*) O nee, geen enkel!

VERA (*komt op*) Goede morgen.

OLGA Goede morgen, Vera. Waarom ziet u zo bleek?

VERA De machinist is er. Hij komt van de artesische put en vraagt naar u.

BOGOMOLOV Ik kom. Waarschijnlijk weigeren de arbeiders verder te boren: ze krijgen zo verschrikkelijk

slecht te eten. *(tegen Vera)* Weet u misschien waar oom Jean is?

VERA Die ging naar de broeikas. *(wil weggaan)*

OLGA Waarom ziet u zo moe, zo bleek, Vera?

VERA Dat weet ik niet.

OLGA Kom even bij me zitten. Ik verveel me.

VERA Nikon Vasiljevitsj en Nina Arkadjevna zijn op het terras.

OLGA *(met een verongelijkt gezicht)* Wilt u niet bij me komen zitten?

VERA Waarom niet? *(is gaan zitten)*

OLGA U ziet eruit of u verliefd bent op Ladygin.

VERA *(met een gedwongen lachje)* Per se op Ladygin?

OLGA Op wie kun je nog meer verliefd worden?

BOEKEJEV *(komt samen met Nina van het terras)* Olga Borisovna, hoe zullen we deze door God de Heer gewrochte dag doorbrengen? Zal ons hart zich wederom verheugen en verblijden?

OLGA Waar heeft u al die kerktal vandaan?

BOEKEJEV Ik heb eens een uit het ambt gezette diaken als nachtwaker in dienst gehad, een dronkenlap en lui-lak. Ik mocht graag een praatje met hem maken.

NINA U verzamelt steeds ontzettend grappige mensen om u heen.

(Vera staat op en loopt af. Olga kijkt haar peinzend na.)

BOEKEJEV Nou... waar zijn die dan?

NINA En ome Jean dan?

BOEKEJEV Ja, die wel natuurlijk... *(tegen Olga)* Weet u, hij was mijn repetitor voor de Polytechnische school. Ik was toen tweeëntwintig. Waar denkt u aan?

OLGA Ik luister.

BOEKEJEV Maar we maakten meer studie van de café-chantants dan van de wetenschap. Daarna is hij met mij naar het buitenland gegaan en nu hangen we elkaar al vierentwintig jaar de keel uit. Hij is ook lui.

NINA Bent u dan lui?

BOEKEJEV Natuurlijk. Ik ben lui, vet en lyrisch.

NINA U maakt uzelf zwart.

BOEKEJEV Ik houd van triestheid. Maar mijn triestheid is ook vettig, olieachtig.

OLGA (*rondkijkend*) Wat een oninteressante schilderijen heeft u toch.

BOEKEJEV Ik heb helemaal geen verstand van schilderijen.

OLGA Waarom koopt u ze dan?

BOEKEJEV Je wordt gedwongen. Jean zegt: 'Een rijk man moet de kunst bevorderen'. Ik bevorder dus.

NINA Vertelt u eens wat meer over uzelf.

BOEKEJEV Ik praat toch over mezelf. Ik zou niet anders kunnen.

(JEAN *op het terras met een boeket bloemen. Wanneer hij Nina ziet, verbergt hij het achter zijn rug, hij verdwijnt en komt dan zonder boeket op.*)

NINA Nee, u moet iets intiems...

JEAN Voor intimiteiten heeft de natuur de avonden en nachten bestemd. 's Ochtends geniet de vrije mens van de natuur en arbeidzame van de arbeid. Waarom zit u hier en niet aan zee of in de tuin? Was de vrije natuur ingegaan, daar geurt de aarde naar honingkoek, de zee glanst zijdezacht en de leeuweriken zingen: 'Hoe lieflijk...'

NINA Waar is Ladygin?

JEAN Die ligt naakt in het zand te soezen. Na het zwemmen en zijn gymnastiek.

BOEKEJEV Die leeft gewoon.

NINA Zo hoort het ook.

JEAN Volkomen juist.

OLGA Maar wie belet ú gewoon te leven.

BOEKEJEV Weet ik niet. Waarschijnlijk mijn luiheid.

OLGA Volgens mij koketteert u een beetje.

BOEKEJEV Op mijn leeftijd doe je dat niet.

NINA Alsof u!...

JEAN Waar is onze hooggeleerde?

OLGA Er kwam iemand bij hem klagen dat de arbeiders slecht te eten krijgen. Ze willen niet werken.

BOEKEJEV (*in verlegenheid*) Dat kan toch niet! Jean,

hoe komt dat? Dat is al de tweede keer...

JEAN Ik zal onmiddellijk opdragen côtelettes de volaille voor hen te bakken, en de hele verdere rest.

BOEKEJEV (*tegen Olga*) U zei het zo... Interesseren arbeiders u?

OLGA Niet in het minst.

NINA Maar u zei het zo verontwaardigd.

OLGA O ja? Excuseert u me. Ik wil slapen. (*is opgestaan en loopt naar de deur van haar kamer. Ze houdt halt en loopt de erker in.*)

NINA (*zacht*) Een wispelturige vrouw. En zonder veel manieren.

(*Boekejev zwijgt en volgt Olga met een wrevelige blik.*)

NINA Heeft u gemerkt dat Ladygin haar in verwarring brengt?

BOEKEJEV Dat is niet waar. (*is opgestaan*)

NINA Ze staat naar hem te kijken...

BOEKEJEV Kom, laten we een wandeling maken.

NINA O, met alle genoegen.

(*Ze lopen over het terras af. OLGA zit in de erker te roken, ze neuriet zacht. JEAN en BOGEMOLOV komen op.*)

JEAN Mijn waarde Jakov Sergeïtsj, ik ben ook een idealist, geloof me! Ik begrijp het allemaal: het arbeidersvraagstuk, de sociale rechtvaardigheid, et cetera. Natuurlijk... Mijn hemel! We hebben wetten gemaakt voor onze bekenden en zelf omzeilen we ze langs alle kanten. Om ons er niet aan te bezeren, weet u.

BOGOMOLOV En zeker als u dat alles begrijpt.

JEAN Ja, ik begrijp het zeker! Maar toch moet je mensen soms een bevel geven. Óf op die manier, óf au revoir!

BOGOMOLOV Bevelen kan ik niet. Ik kan alleen iets aanraden of proberen iemand te overreden.

JEAN Angst is het beste argument. De staat is gegrondvest op angst. Dat is een feit! U denkt als een socialist, als iemand die te vroeg geboren is. Het leven is — geloof me — een zeer verward iets. Wie daar schuld aan heeft, is onbekend. En op zoek naar een schuldige,

worden de rijken gegrepen, maar dat gebeurt alleen omdat ze in het oog lopen.

BOGOMOLOV U praat zo grappig...

JEAN Ach, mijn god! Ik ken het leven, en het leven kent mij!

BOGOMOLOV ... en een heleboel is precies in de roos.

JEAN Dus, mijn waarde, maakt u zich maar niet ongerust. Alles komt voor elkaar. Alles zal gladjes verlopen... Wij idealisten begrijpen elkaar met een half woord. Ik zal er meteen voor zorgen dat ze beter te schaften krijgen.

BOGOMOLOV Morgen heb ik de begroting klaar.

JEAN U hoeft zich niet te haasten... *(gaat af)*
(Bogomolov drinkt zijn koude koffie op. Zijn gezicht betreft en hij mompelt wat voor zich uit.)

OLGA Wat zeg je?

BOGOMOLOV *(de erker inkijkend)* Ik dacht dat er niemand was.

OLGA Jouw gewoonte om hardop in jezelf te praten zal je nog eens in verlegenheid brengen.

BOGOMOLOV Denk je? Je kon trouwens best gelijk hebben. Waarom ben je niet naar bed?

OLGA Ik droom.

BOGOMOLOV Waarvan?

OLGA Van jou.

BOGOMOLOV Ja? Echt waar?

OLGA Ik heb toch, verdorie, een wonderlijke man, denk ik... opgetogen. De hele nacht slier ik ergens rond en gedraag me gewoon als een vrolijk weeuwte. En hij blijft er rustig onder. Hij is zo zeker van mijn liefde... Ik mag hem wel dankbaar zijn.

(Bogomolov luistert, steunend op een hoek van de tafel, nadenkend toe en draait aan zijn baard.)

OLGA Hij dronk zich zat aan dromen, zij aan champagne; en alles verliep voorspoedig. Zo zou ik een verhaal beginnen als ik kon schrijven.

BOGOMOLOV Probeer het.

OLGA *(komt uit de erker, loopt op hem toe en legt haar hand*

op zijn schouder) Wat zou je zeggen als ik van een ander hield?

BOGOMOLOV (*ernstig, nadenkend*) Wat ik zeggen zou? Ik weet het niet. Daar heb ik nooit over nagedacht.

OLGA Doe dat dan.

BOGOMOLOV Waarom? Ben je dan...

OLGA Alles is mogelijk.

BOGOMOLOV Maak je een grapje, Olga?

OLGA Ja.

BOGOMOLOV Een grapje, ik weet het zeker. Hoewel...

OLGA Wat 'hoewel'?

BOGOMOLOV Ik weet niet hoe ik het zeggen moet.

OLGA Als je 'hoewel' zegt, betekent dat dat je niet erg zeker bent... Niet erg zeker! Maar... dat is goed. Dank je wel. Geef me een kus.

BOGOMOLOV 'Dank je wel' waarvoor?

OLGA Begrijp dat toch. (*lachend af*)

BOGOMOLOV (*haar achterna*) Rust maar lekker uit, want je zenuwen lijken me niet in orde.

OLGA Ja natuurlijk, mijn zenuwen... (*loopt af*)
(DOENJA en VERA.)

VERA Is Olga Borisovna naar bed? Hier zijn bloemen voor haar van Nikon Vasiljevitsj. Breng ze even, Doenja.

BOGOMOLOV (*wrijft zijn voorhoofd*) Ik moest u iets vragen... Vergeten!

VERA Jammer. (*loopt naar de schrijftafel in de hoek*)

BOGOMOLOV (*haar achterna*) O ja! Waarom huilde u vanmorgen?

VERA Ik? Hoe weet u dat?

BOGOMOLOV Stoekatsjov heeft het me verteld.

VERA Dat kan u toch niets schelen?

BOGOMOLOV Mijn god! Ik had niet gedacht dat u zo zou antwoorden.

VERA Wat had u dan gedacht?

BOGOMOLOV Ik weet het niet. Het trof me. Zo'n schitterende ochtend, alles zo helder en feestelijk, u zo